

Hazánk

A KERESZTÉNYDEMOKRATÁK LAPJA • ALAPÍTVÁ 1945-BEN • 2025. ÁPRILIS

Köszönjük, Szentatya!

Ferenc pápa üdvözlí a híveket a virágvasárnapi szentmise végén a vatikáni Szent Péter téren, 2025. április 13-án

Fotó: MTI/EPA/ANSA/Fabio Frustaci

Háromnapos vatikáni zárándoklaton vettek részt a kereszténydemokrata országgyűlési képviselőcsoport tagjai a 2025-ös szentév alkalmából (lásd jobb felső képünket). Mint ismert, Ferenc pápa „A remény zárándokai” mottóval hirdette meg a 27. rendes szentévet, amelynek célja a Krisztusba vetett hit elmélyítése. A KDNP-frakció tagjai a magánszervezésű látogatás során többek között a Szent Péter-bazilikában, a Magyarok Nagyszonya-kápolnában imádkoztak hazánkért, illetve a jubileumi évhez és a nagyböjthöz kapcsolódva egyházi programokon vettek részt. A zárándoklat zárásaként a képviselők is ott voltak a Szent Péter téren a virágvasárnapi szentmisén, melynek végén Ferenc pápa is megjelent, és áldott nagyhetet kívánt a jelen lévő több mint húszezer hívőnek.

Ekkor még senki sem sejtette, hogy alig több mint egy héttel később, húsvét hétfőjének reggelén szomorú hír rázza meg a keresztény világot: a Szentatya életének 89. évében visszaadta lelkét a Teremtőnek. Súlyok

Tamás köztársasági elnök, Orbán Viktor miniszterelnök és Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes is leróta tiszteletét a Szentatya ravatalánál a Szent Péter-bazilikában, illetve részt vett a katoli-

kus egyházfő temetési szertartásán. Április 26., a temetés napja nemzeti gyásznapi volt Magyarországon.

Lapunk 12. oldalán kereszténydemokrata politikusok

gondolataival igyekszünk méltó módon emlékezni Ferenc pápa életére, tizenkét éven át tartó pontifikátusára, és nem utolsósorban a magyarsághoz fűződő különleges kapcsolatára.

Imádságos tiszteletadás Ferenc pápa koporsójánál

Átadták a gyermekvédelmi otthonteremtési program első lakását

Fülöp Attila, a Belügyminisztérium gondoskodáspolitikáért felelős államtitkára április 9-én átadta a Lépj! Gyermekvédelmi Otthonteremtési Programban az első lakást a győztes bérlőnek Csepelen.

Fülöp Attila újságíróknak elmondta: január közepén hirdették meg a Lépj! Gyermekvédelmi Otthonteremtési Programot. A cél az, hogy önálló élethez segítsék a gyermekvédelemben élőket. Azt szeretnék, hogy amikor nagykorúak lesznek, megtalálják a stabil helyüket a társadalomban, legyen családjuk és ne kelljen a szociális ellátórendszerre hagyatkozniuk – magyarázta a kereszténydemokrata politikus.

Hozzátette: ezért indítottak minőségi oktatást segítő és munkahely-teremtő programokat, az MR Közösségi Lakással pedig egy mintaprojektbe kezdtek. Ebben a programban a munkaviszonnal rendelkező, saját sorsukért sokat tenni akaró, de a gyermekvédelemben felnövő fiatalok jó műszaki állapotú lakásokat bérelhetnek kedvezményesen, a lakás pedig később a tulajdonukba is kerül.

Már kiválasztották az első 13 beköltöző fiatalot, a csepeli lakást **Góz Margit** bérlő majd, aki óvodás kislánnyal költözik a lakásba. A 13 fiatalból ketten vannak, akik nem egyedül, ha-

nem gyermekkel költöznek – közölte Fülöp Attila.

Lutár Balázs, az MR Közösségi Lakáslap Közhasznú Nonprofit Kft. ügyvezető igazgatója beszámolt arról: az első körben meghirdetett 25 ingatlanra több mint 150 jelentkező volt, a tapasztalatok alapján pedig változtatni fognak a pályázati feltételeken. Kiemelte: nagyon örülnek, hogy segíthettek a lakáshoz jutásban, a tervek szerint ebben a hónapban 17 fiatal kap kulcsot a kedvezményesen bérelhető lakásokhoz a lakáslapon keresztül.

A XXI. kerületi lakás bérlője, **Góz Margit** elmondta: hat éve él gyermekotthonban, és nagy lehetőségnek tartja, hogy önálló életet kezdenek kislánnyal.

Az egy plusz két felszobás lakás kulcsát Fülöp Attila, a lakásbérlési dokumentumokat pedig **Major Gábor**, a lakáslap másik ügyvezető igazgatója adta át **Góz Margit**nak. A programot lebonyolító lakásalapot a Magyar Máltai Szeretetszolgálat és a Magyar Református Szeretetszolgálat hozta létre.

Kollár Kinga véleménye a Tisza Párt egészének véleménye

Kollár Kinga véleménye valójában Brüsszel Péter és a Tisza Párt egészének véleménye – jelentette ki parlamenti felszólalásában április 14-én **Hollik István** KDNP-s képviselő. **Rétvári Bence** államtitkár pedig rámutatott: Brüsszel és az Európai Bizottság politikai fegyverként használja az uniós forrásainkat annak érdekében, hogy liberális kormánya legyen Magyarországnak.

„Mit tehetünk a Tisza Párt magyarok vesztésén nyereszkedő politikája ellen?” – tette fel az azonnali kérdést a parlamentben **Hollik István**. Mint a kereszténydemokrata honatyá emlékeztetett, **Kollár Kinga**, a Tisza Párt európai parlamenti képviselője őszinteségi rohamában adott hangot örömeinek, miszerint a magyar emberek megkárosítása a Tisza Pártnak politikai hasznot hoz.

Nem lehet félreértelmezni, **Kollár Kinga** szavai egyértelműek – szögezte le a KDNP-s képviselő, hozzáfűzve, **Kollár Kinga** azt is mondta, az uniós források nem úgy általában lesznek visszatartva, hanem konkrét beruházások nem valósulnak meg; ötven kórházban lehetett volna felújítást végezni, ami így nem valósulhatott meg. **Kollár Kinga** véleménye valójában Brüsszel Péter és a Tisza Párt egészének véleménye – hangsúlyozta **Hollik István**.

Rétvári Bence (KDNP), a Belügyminisztérium parlamenti államtitkára válaszában emlékeztetett: **Kollár Kinga** bemutatkozásakor három dolgot mondott magáról: Luxemburgban él, az Európai Bizottságnak dolgozik, és szegyeilli, hogy magyar. Ez azóta sem változott – tette hozzá az államtitkár. Kijelentette: ha egy pártot egy áruló hoz létre, aki elárulja a családját, elárulja a politikai közösségét, akkor nyilván

olyan embereket gyűjt maga köré, akik vele együtt könnyedén el tudják árulni a saját hazájukat is. **Kollár Kinga** beszédéből egyértelműen kiderült, hogy Brüsszel és az Európai Bizottság politikai fegyverként használja az uniós saját forrásainkat annak érdekében, hogy liberális kormánya legyen Magyarországnak.

Viszónválaszában **Hollik István** megjegyezte: **Kollár Kinga** nyilatkozata és a Tisza Párt Ukrajna EU-tagságával kapcsolatos támogató döntése óta mindenkinek egyértelmű, hogy megszületett Brüsszel és a Tisza Párt pakuma, amely minden magyarnak kárt okoz.

Rétvári Bence szerint a Tisza Párt még inkább momentumos, még inkább DK-s politikát visz az Európai Parlamentbe, de ugyanúgy fognak járni, mint a magyar történelem többi hazaárulója...

Simicskó István: Nem reális Ukrajna EU-tagsága

Senkin sem segítünk, ha magunkat tönkretesszük – fogalmazott a Magyar Nemzetnek adott interjúban Simicskó István az ukrán EU-tagság ügyéről. A KDNP frakcióvezetője ismertette, hogy rendkívül szigorú a csatlakozás feltételrendszere, aminek Ukrajna jelenleg nem tud megfelelni. Fontosnak nevezte, hogy minél többen vegyenek részt a kormány által indított véleménynyilvánító szavazáson, és döntsenek felelősen Ukrajna unióba lépésének az ügyéről.

Ukrajna elhamarkodott csatlakozása minden bizonnyal a kegyelemdőfés lenne a már így is meggyengült Európai Uniónak. Biztonsági, gazdasági és egészségügyi kockázatok sorát venné a nyakába a közösség, aminek beláthatatlan következményei lennének – mondta a lapnak **Simicskó István**, a KDNP frakcióvezetője.

Szerinte nem csupán arról van szó, hogy ki milyen módon akarja lezárni az ukrán nép megpróbáltatásait. Nem szabad ugyanis összemosni a humanitárius segítségnyújtást – amelyben Magyarország amúgy a kezdetektől példásan jár el – azzal, hogy különféle nagyhatalmi vagy éppen anyagi érdekek mentén olyan politikai döntéshez asszisztáljunk, amely nemhogy Ukrajnán nem segít, de gyakorlatilag az Európai Unió számára is súlyosan ártalmas.

„Azzal senkin sem segítünk, ha magunkat tönkretesszük, feláldozzuk. Az elhibázott szankciók ugyanezt a logikát követték. Oroszország köszöni szépen, megvan, Ukrajna nem került lépéselőnybe, de Európa – magát súlyos versenyképességi hátrányba taszítva – kiírta magát a világpolitika komolyan vehető szereplői közül” – tette hozzá. A frakcióvezető kiemelte, annak ellenére, hogy Donald Trump, az Egyesült Államok elnöke jelentős lépéseket tett a béke irányába, az Európai Unió továbbra is a háború folytatása mellett teszi le a voksot. Az újabb és újabb intézkedéseivel azt kommunikálja, hogy nincs itt az ideje a békének. Az európai országokban gőzerővel folyik a fegyverkezés, és hangzatosan már egy 72 órás túlélőcsomag összeállítását javasolják, tovább fokozva a háborús pszichózist. Az EU védelmi biz-

tosa pedig olyan felelőtlen kijelentéseket tesz, hogy öt éven belül Oroszország megtámadhatja az Európai Uniót.

Az ilyen megnyilvánulások alapján a másik fél joggal feltételezheti, hogy az esetleges tűzszünet vagy béke csupán egy felkészülési időt jelent az újabb háborúra. Természetesen fontos terveznünk a különféle válsághelyzetekre, akár természeti, akár egészségügyi fenyegetettségről legyen szó, de a biztonsági kockázatok jelentős részét maga az EU felelőtlen politikája jelenti – fogalmazott Simicskó István.

Példaként említette a migrációt, melynek hozadékaként elképesztő mértékben növekedett a különféle bűncselekmények száma Nyugat-Európában, most pedig egy háborúban álló országgal emelné elfogadhatatlan szintre, s mindennek az árát többek közt a magyar emberekkel fizetnének meg. Úgy véli, hogy az unió

néppárti-balliberális vezetői saját magukat akarják igazolni.

Félő, hogy a válsághelyzetekre hivatkozva pedig egyre jobban megpróbálják majd csorbítani a nemzetállamok szuverenitását, és az uniót egyfajta szuperállam felé tolnák el, amelyben a nemzeti sajátosságokat nem ismerő, azokra fittyet hányó brüsszeli vízfej hozza meg a mindannyiunk életét befolyásoló döntéseket.

Simicskó István arról is beszélt, megérti és támogatja az ukrán emberek vágyát a békés, nyugodt és prosperáló élet iránt, az évek óta tartó háború elképesztő áldozatokat követelt már tőlük. Véleménye szerint a megoldást nem a fegyveres konfliktus elhúzódása jelenti, amely akár a harmadik világháború kitörésének rémképét is jelenthetné. Az első lépés a tűzszünet, majd a tartós béke lenne. Amint elhallgatnak a fegyverek, nem kell több ártatlan embernek meghalnia.

Még nem volt arra példa, hogy egy háborúban álló országot vett volna fel az unió a tagjai közé. Nem véletlen született meg a csatlakozás szigorú feltételrendszere sem, mely kölcsönösen védi az Európai Uniót, valamint a csatlakozni kívánó országot is, ennek Ukrajna jelenleg nem tud megfelelni – rögzítette. A frakcióvezető emlékeztetett, hogy valamennyi országnak hosszú évek kemény munkája áll a tagsága mögött. Kiemelte a kisebbségi jogok, a kárpátaljai magyarok helyzetét is, melyben nem lehet kompromisszumot kötni. Jelezte, hogy nagyon sok olyan állam van, ahol már régóta komoly erőfeszítéseket tesznek azért, hogy felvegyék őket az unióba, például Szerbia és más nyugat-balkáni országok. Ám nekik nem ajánlották fel a soron kívüli csatlakozás lehetőségét. A politikus szerint láthatóan nem reális célkitűzés az azonnali ukrán EU-tagság, és aki ezzel hitegeti az ukránokat, az egészen egyszerűen átveri őket.

A frakcióvezető hangsúlyozta, ilyen horderejű kérdésről nem lehet az emberek feje felett, brüsszeli érdekek alapján dönteni. Úgy véli, hogy Európa stabilitásának záloga az, ha mielőbb béke lesz, és a maga idejében egy, a csatlakozási feltételeket teljesítő Ukrajna tagságáról dönthetünk. De szerinte ennek az ideje még nem érkezett el.

Ezért fontos, hogy a kormány által meghirdetett Voks 2025 véleménynyilvánító szavazáson minél többen mondják el álláspontjukat. A magyar emberek támogatása erős felhatalmazást, erős háttérországot jelenthet a kormány számára az Európai Unióban a gyorsított eljárással kapcsolatos tárgyalások során. „Döntsünk felelősen hazánk és Európa jövőjéről!” – bátorít Simicskó István.

Az embermentő nunciusra, Angelo Rottára emlékeztek Budapesten

Angelo Rotta professzionális diplomata és lánglelkű pap volt, ez tette lehetővé, hogy emberek ezreit megmentse a vészkorszak idején – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a KDNP elnöke a budai Várban, a nuncius emléktáblájánál tartott március végi megemlékezésen.

Semjén Zsolt kiemelte: Angelo Rotta 1930 és 1945 között képviselte a Szentszéket Budapesten, és ez alatt a 15 év alatt kicsit magyarrá is lett, egyre mélyebben átértékelte a magyar nemzet sorstragédiáit és a magyar valóságot. Azzal pedig, amit az embermentés terén véghezvitt, örökre beírta nevét a magyar történelembe.

Hozzátette: „Angelo Rotta 15 ezer menlevelet állított ki a kiadható 2500 helyett. Templomokat, egyházi épületeket alakított át menedékhellyé, és tiltakozott zsidó honfitársaink jogfosztása és deportálása ellen.” Megjegyezte: intellektuálisan is fontos az a dokumentum és érvrendszer, amivel a külügyminiszternél tiltakozott a természetjogra hivatkozva a zsidók jogfosztása ellen.

Kitért arra is: Angelo Rotta a háború végén, a szovjet megszállás kezdetén a pápai élelmészeti segélyakciót vezette. Mégis, abszurd módon, a szovjet hatóságok őt utasították ki Magyarországról, így 1945 április 4-én el kellett hagynia hazánkat. Semjén Zsolt meglátása szerint Európának ezen a táján legalább öt évszázada két pogány között élünk. A „két pogány közt” eredetileg arra vonatkozott, amikor Nyugat felől zsoldosok támadtak minket, Kelet felől pedig az iszlám, a Török Birodalom. Voltaképpen a Szentszéken kívül másra nem számíthatunk. Ugyanígy, két

neopogány hatalom között őrlődött az ország Angelo Rotta magyarországi szolgálata idején is: a náci, faji alapú szocializmus és a kommunista, osztályalapú szocializmus között.

„A XX. század neopogányságai, a nácizmus és a kommunizmus istentelen volt és ezért embertelen, és mert embertelen volt, ezért istentelen” – fogalmazott Semjén Zsolt, hozzátéve, hogy ez ellen lépett fel Angelo Rotta a keresztény társadalmi tanítás és a természetjog alapján.

Paul Richard Gallagher érsek, a Szentszék államközi kapcsolatokért és nemzetközi szer-

vezetekért felelős titkára arról beszélt: Angelo Rotta 1930 és 1945 között, „mély és gyötrelmes történelmi felfordulások korszakában” szolgált Magyarországon, egy olyan időszakban, amely „rendíthetetlen szilárdságot és erkölcsi tisztánlátást követelt”.

Felidézte: Angelo Rotta az 1940-es év egyik júniusi hajnalán döntött úgy, hogy a nunciatura levéltárát elküldi a Szentszék levéltárának, a megmaradt dokumentumokat pedig saját kezűleg semmisítette meg, nehogy elleneséges kezekbe kerüljenek.

A nagy jelentőségű dokumentumok érdemi részét így a mai

napig őrzik a Szentszék levéltárában. Ezek a feljegyzések tanúsítják, hogy Angelo Rotta munkatársaival, köztük Gennaro Verolinóval üldözöttek ezreit – magyar, szlovák és más nemzetiségű zsidó embereket – mentett meg.

Kitért arra is: „Angelo Rotta nem önszántából és nem is a Szentszék döntése alapján, hanem a kommunista hatalomátvétel miatt kényszerült elhagyni Magyarországot. A rendszerváltásig ő volt az utolsó magyarországi apostoli nuncius”.

Hozzátette: a világ-háborút követő évtizedekben, amikor már Milánóban élt, többször felmerült Magyarországra való visszatérésének gondolata, és gyakran hívták Rómába, hogy a Magyarországot érintő kényes kérdésekben kikérjék véleményét.

Ferenc pápa áldását tolmácsolva azt kérte, Angelo Rotta példája ösztönözzön, hogy „fölemeljük szavunkat a szenvedők és üldözöttek” védelmében, és rendíthetetlen hűséggel „őrizzük a békét”.

A megemlékezés végén **Erdő Péter** bíboros, Esztergom-budapesti érsek mondott imát.

■ **Hazánk – MTI – Magyar Kurír**

Azbej Tristan: Hazánk ma Európa egyik legbiztonságosabb országának számít a zsidó közösségek számára

Magyarországon az antiszemitizmussal szemben nincs helye megalkuvásnak; hazánk ma Európa egyik legbiztonságosabb országának számít a zsidó közösségek számára – írta közösségi oldalán **Azbej Tristan** a Holokauszt magyarországi áldozatainak emléknapja alkalmából.

„Aki egy életet megment, egy egész világot ment meg” – idézte a Talmudot a kereszténydemokrata politikus, hozzáfűzve: „ma fejet hajtunk mindazok emléke előtt, akik a vészkorszak idején ártatlanul veszítették életüket. Több százezer magyar zsidó honfitársunkat hurcolták el és

pusztítottak el a holokauszt során – életük, történetük, emlékü a mai napig velünk él.”

Azbej Tristan kiemelte: az emlékezés nem csupán tiszteletadás, hanem figyelmeztetés is arra, hogy a gyűlölet, a kirekesztés és a közöny hová vezethet. Magyarországon az antiszemitizmussal

szemben nincs helye megalkuvásnak, hazánk ma Európa egyik legbiztonságosabb országának számít a zsidó közösségek számára.

„Emlékezzünk, tanítsunk, és őrizzük meg az emberi méltóságot minden körülmények között” – szólított fel a KDNP alelnöke.

Navracsics Tibor: Meg kell őrizni a magyar bor forgalmát és hírnevét

Meg kell őrizni a magyar bor forgalmát és hírnevét – jelentette ki a közigazgatási és területfejlesztési miniszter, a KDNP politikusa a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem Szőlészeti és Borászati Intézetének badacsonyi kutatóállomásán tartott Veszprém vármegyei borverseny megnyitóján március 21-én.

A miniszter hangsúlyozta: egy ilyen borverseny hozzá tud járulni ahhoz, hogy a badacsonyi, a füredi és a vármegye más térségeinek borai ne csak országos, hanem európai hírűek is maradjanak.

Veszprém vármegyében büszkék a szőlészeti, borászati hagyományokra, például arra, hogy a sümegi polgárság még Zala vármegyeiként, Ramassetter Vincéhez kötődően olyan borászati központot hozott létre Badacsonyan, amely ma az innováció és fejlesztések központja lehet, egyben helyet ad a borászok találkozására.

Navracsics Tibor úgy fogalmazott: „tudjuk, hogy a tájnak lelke van, és ennek a léleknek az ápolói, fenntartói azok a borászok, akik már évezredek hagyományokat ápolnak. Ők tartják meg a közösségeket és ők járulnak hozzá a térség gazdasági szerkezetének megőrzéséhez is azzal, hogy munkahelyeket teremtenek, valamint a kreativitás és az innováció révén

a gasztronómiai-turisztikai kínálatot is bővítik” – jegyezte meg a tárcavezető.

Sövényházi Balázs, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara Veszprém vármegyei szervezetének elnöke köszöntőjében elmondta: a versenyen 65 termelő 219 bora szerepel, közülük 174 fehér, 11 rozé és 34 vörös.

Hozzátette: „a vármegyében egyedülálló módon négy borvidék van, számos kiváló borással. Fontosnak nevezte, hogy a fiatalokkal is megkedveltessék a magyar borokat”.

Nyitrai Sárdy Diána, a szőlészeti és borászati intézet igazgatója a legújabb innovációkról szólva elmondta: egyetemi kutatóhelyként már foglalkoznak alkoholsökkentett vagy alkoholmentesített borokkal, narancsborral és vegán borokkal is. Ugyanakkor kiemelte: egy bor minősége a pohárban dől el, éppen ezért felelősségteljes munka a borbírálat.

Móring József Attila: Milyen lépéseket tesz a kormány a Somogy vármegyei vidék fejlesztése érdekében?

Móring József Attila, a KDNP országgyűlési képviselője Somogy vármegye vidékfejlesztési projektjeit sorolva a kérdések tárgyalása során március végén a parlamentben elmondta: 158 millió forintból megvalósulhatott a balatonszentgyörgyi művelődési ház felújítása, faluház épült Somogysárdon 300 millió forint pályázati forrásból. Emellett a 2014-20-as fejlesztési időszakban komoly vasút- és útfejlesztések történtek több mint 100 milliárd forintból, közülük tartozik a Balatonfenyves–Csisztafűrdő kisvasút is. A zöld város kialakítását célzó projekt valósult meg Balatonlellén, Balatonbogláron, Marcaliban és Lengyeltótiban közel kétmilliárd forint értékben.

A képviselő azt kérdezte: milyen további lépéseket tervez a kormány a térség fejlesztése érdekében?

Latorcai Csaba (KDNP), a Közigazgatási és Területfejlesztési Minisztérium parlamenti államtitkára válaszában jelezte: Lengyeltótiban 80 millió forintból a fiatalok helyben maradását bérlakások kialakításával teszik vonzóbbá. Emellett több mint 13 milliárd forint értékben kötöttek támogatási szerződéseket a települések élhetőségének növelésére, Balatonlellén 811 millió forintból valósul meg csapadékvíz-elvezetés és zöldfelületek megújulnak. „A kormány minden korábbinál több pénzzel támogatja a települések fejlődését, a vidék erősödését” – emelte ki.

Az ország kormányozhatósága lesz a tét 2026-ban

30. Kereszténydemokrata Est Simicskó Istvánnal és Kocsis Mátéval

A jubileumi, 30. Kereszténydemokrata Est vendégei *Simicskó István*, a KDNP, és *Kocsis Máté*, a Fidesz frakcióvezetője, az est házigazdája *Harrach Péter*, az MKDSZ elnöke, háziasszonya pedig *Budai Ivett* műsorvezető volt. József Attila ön- és istenkereső verseit *Tóth Péter Lóránt* versvándor szavalta el.

A beszélgetés elején **Budai Ivett**, az est háziasszonya azt kérdezte a kormányparti frakcióvezetőktől, hogy miért indul 2006 óta mindig együtt a két párt, egyáltalán van-e még bármi különbség köztük? **Kocsis Máté**, a Fidesz frakcióvezetője szerint ideológiailag valóban nagyon közel áll egymáshoz a két párt, inkább történelmi különbségeik vannak. A Fidesz nagy utat tett meg, míg a KDNP történelmi kereszténydemokrata párt, előbb vették fel az Európai Néppártba is, amely azonban később elárulta a kereszténydemokrata értékeket, ezért mindketten kiléptek onnét. **Simicskó István**, a KDNP frakcióvezetője szerint, bár az értékrend ma már valóban közös, az együttműködésnek pragmatikus okai is vannak. „A Fidesz egy nagy néppárt, tehát széles spektrumot tud képviselni a hazai társadalomban. A KDNP pedig egy történelmi párt, és a fő profilja a keresztény értékrend, és ennek a politikai valóságban való kinyilatkoztatása és megvallása” – hangsúlyozta a kisebbik kormánypart frakcióvezetője. Kocsis Máté hozzátette: nem a pártstruktúráknak, hanem a kereszténydemokrata értékrendnek van óriási támogatottsága a magyar társadalomban.

A következő kérdés arra vonatkozott, milyen helye, szerepe van a 21. században a kereszténydemokráciának? Kocsis Máté szerint „minden, ami kötődés nélkülivé tesz egy gyereket, az őt veszélybe sodorja”. Ezért kellene a személyes kapaszkodók, ami évszázadok óta ugyanaz: család, hit, haza. Ezek a mai kötődés nélküli világban – ahol sok fiatal már úgy választ az interneten partnert, mint ruhát – különösen felértékelődnek, nagyobb jelentőségük van, mint valaha – tette hozzá. Simicskó István is úgy gondolja, hogy a mai felgyorsult világ, a hihetetlen technológiai változás, a hadszíntérré változott kibertér szélsőségesen az egyénekre összpontosít, akik sokkal sebezhetőbbek, mint a kö-

zösségek. A liberális erők egy gonosz terv szerinti homogén világot akarnak létrehozni, mely – Goethe szavaival élve – épp a számukra létszükségletet jelentő „gyökerektől és szárnyaktól” fosztaná meg a fiatalokat.

Kocsis Máté és Simicskó István abban is egyetértettek, hogy az online világ mára a legfontosabb politikai küzdőtérre vált, ami a kereszténydemokrata pártoknak kedvezőtlen. Ez egy arctalan világ, a felelősségmentesség világa, ahol a névtelen kommentelők „kikokádják” a lelki problémáikat, és igyekeznek elüldözni a jobboldali érzésű embereket – jegyezte meg a Fidesz frakcióvezetője. Kocsis Máté hozzátette, hogy a mi politikai közösségünk ezzel szemben belső irányítással és mértéktartással rendelkezik, ami miatt nem mehetünk egy bizonyos szint alá. Így az interneten mindig gyengébbnek érezzük magunkat, de a választások eredményei ezt rendre megcáfolják – hangsúlyozta. Simicskó István is úgy gondolja, hogy „ma már minden hadszíntér, mindenhol ott kell lenni”, a fiatalok nyelvét is meg kell érteni, meg kell tanulni.

Budai Ivett, az est háziasszonya ezután arról kérdezte a kormányparti frakcióvezetőket, hogy korábbi szövetségeseik, a német

kereszténydemokraták mennyiben képviselik még azt az eszmerendszert, amelyre a második világháború utáni európai együttműködés épült. Kocsis Máté szerint az ő „politikájuk már nem szolgálja a keresztény Európa érdekeit, sőt elárulták ezt az értékrendet.” A Fidesz frakcióvezetője a migráció kapcsán hangsúlyozta, hogy „a keresztény ember szolidáris, de nem hülye”, és szerinte nekünk legalább annyira erősen kellene harcolni a hitünkért, bár erőszakmentesen, mint ahogy a muzulmánok teszik. Simicskó István szerint Európa a legfinomabban szólva is önfeladó politikát folytat, a civilizációnk a hanyatlás útjára lépett, és elsősorban nem külső, hanem belső morális problémák miatt. Szerinte Európa mindent a kereszténységnek köszönhet, a magyarok pedig példát mutatnak most ebben. Minél több szövetségesre van szükségünk ehhez mind a nyugati, mind pedig a keleti kereszténységből, hiszen ezek – II. János Pál pápa szavaival élve – a „hitünk két tüdejét” jelentik.

Erőt meríthetünk az ideai szentévből is, ami egy különleges időszak az Egyházban – tette hozzá a KDNP frakcióvezetője. Kocsis Máté szerint az önfeladás a most zajló folyamatokra túlságosan enyhe szó, ez valójában „gyávaság

és árulás”. Ezért is léptünk ki az Európai Néppártból, mivel ők az ügyet árulták el, a liberális sajtó retorziójától féltve a saját politikai érdekeiket – hangsúlyozta. A Fidesz frakcióvezetője hozzátette: „ha nem csinálunk semmit, az ő szemünkben akkor is bűnösök vagyunk. Már nincs hová hátrálnunk”. Kiemelte, hogy a jobboldali magyar politikusok „óriási szabadságban élnek” nyugat-európai kollégáikhoz képest.

Az orosz-ukrán háborúval kapcsolatban a kormányparti frakcióvezetők

elmondták, hogy az ukrán nép ellenállása valóban hősiesség, de józan ésszel belátható, hogy a világ legnagyobb atomhatalmát és legnagyobb területű országát nem lehet katonailag megverni, nincs reális céljuk a háborúpártiaknak. A tüzszünet Trump elnök csapatának köszönhetően akár már tavasszal létrejöhet, nekünk pedig elsősorban a kárpátaljai magyarok helyzetét kell nézni – hangsúlyozta a KDNP frakcióvezetője. Kocsis Máté felvetette: képzeljük el, hogy ugyanez az amerikai-mexikói határon történik, az európai országok pedig az USA legyőzésére küldözgetnek „sisakokat meg fegyvereket” a regionális közép-hatalom Mexikó számára. „Nem nevetnénk ki magunkat? – tette fel a költői kérdést a Fidesz frakcióvezetője. A szisztematikus öldöklés ellen nincs jobb politika, mint mielőbb elérni, hogy fejezzék be – hangsúlyozta Kocsis Máté. Végül a 2026-os kampányról és országgyűlési választásokról is szó esett, amit mindkét frakcióvezető nyerhetőnek tart. Ehhez a viszonylag nagyszámú bizonytalan megszólítására is szükség lehet, a józanész mentén. Kocsis Máté hangsúlyozta: az ország kormányozhatósága a tét, amit nem lehet árulásra és folyamatos provokációkra megbrüsszeli „jó tanácsokra” építeni.

Böjte Csaba: A mai világban a remény az egyik legfőbb hiánycikk

A 11. Kerkai Est vendége Böjte Csaba ferences testvér volt. Az esemény névadója a maga idejében egy társadalmi problémára talált közösségi megoldást, a KALOT-ot. Böjte atya is a környezetében létező, égető társadalmi kérdésre keresett egy közösségi megoldást, így jött létre az árva- és utcagyerekeket felkaroló Dévai Szent Ferenc Alapítvány. Az est főszervezője Harrach Péter, háziasszonya Déri Stefi műsorvezető, politikai kommentátor volt.

A beszélgetés elején Déri Stefi a hivatásáról kérdezte vendégét. Böjte Csaba elmondta, hogy a kommunizmus alatt erdélyi magyar fiatakként ő nem akarta sem az elvándorlást, sem a „sörözős-csajozós” életmódot választani, az egyházi rendek közül pedig a ferencesek egyszerűsége szólította meg a leginkább. A szeretetothonok alapításával kapcsolatban elmondta: „a Jóisten mindig csak a következő lépést mutatja meg”; először csak behívta a gyerekeket egy süteményre, utána nyári tábort szervezett nekik, majd egy idő után sorra jöttek létre a gyermekotthonok. Többször hangsúlyozta, hogy – úgymond – a gyerekek a legjobb befektetés a jövőbe, „az utolsó ítéletkor biztos szembe jönnek majd velem”.

Déri Stefi kérdésére Böjte Csaba elmondta, hogy összesen 83 helyiséget hoztak létre eddig a gyerekeknek, jelenleg 714 gyereket gondoznak, de ezek a számok folyamatosan változnak („nem monolit márványtömb”). Hangsúlyozta, hogy meggyőződése szerint „Isten selejtet nem teremt”, minden ember egy műalkotás világnézetétől vagy képességeitől függetlenül. A szeretetothonok legfontosabb küldetésének nevezte, hogy először is megnyugtassák

ezeket a nehéz sorsú gyerekeket. „Én egy edzőnek látom magam” – tette hozzá, hangsúlyozva, hogy a gyerekek „a mi tekintetünket tükrözik vissza”. A Szent Ferenc Alapítvány az ő szemében egy nagy fa, amire rászállnak a madarak, néha fészket is raknak. Számára a legszebb az, amikor úgymond „saját bort” ihat, vagyis a saját gyerekeik veszik át az otthonok működtetését. Számos történetet idézett fel, amikor a rábízott gyerekek a szeretetothonból kikerülve tisztas karriert futottak be, szép családot alapítottak – ilyen értelemben már „dédunokája” is van. „Magyarországon egy falunyi gyerekem van” – mondta a képes beszédet folytatva, hozzátéve, hogy a szeretetothonokban

is sokan éltek a magyar állampolgárság felvételének lehetőségével. Elmesélte a nagyszalontai kaszárnya történetét is, amiből nemzetközi összefogással szintén szeretetothon lett.

Déri Stefi az idei szentévről is megkérdezte vendégét. Böjte Csaba „a remény zarándokait” nagyon jó szlogennek tartja, mivel a remény a mai világunkban hiánycikk. Hangsúlyozta, hogy Jézus Krisztus a működésének első „munkanapján” már közösséget épített. A beszélgetés végén szó esett az elmúlt évek botrányairól is, amelyek megtépázták a dévai alapítvány hírnevét és Böjte atyát is nagyon megviselték. A ferences szerzetes választását azzal kezdte, hogy ő nagyon támogatja az állami gyermekvédelem célkitűzését, hogy a gyerekeket családok vigyék haza, de a helyzet az, hogy a családok ezt általában nem vállalják. Ebből fakad szerinte minden bűn, hiány és gyengeség. Hangsúlyozta, hogy a bibliai József a család mellett döntött, ez a Szent József-i lelkület hiányzik ma az emberekből – és ezt az állam nem tudja pótolni. Ezután kifejtette, hogy az ő intézményei valahol az állami rendszer és a család között helyezkednek el, katonai kifejezéssel élve ők a „könnyűlovasság” a semmi (utcai lét, éhezés) és a „nehéztüzérség”

(bürokratikus, merev állami intézményrendszer) között. A ferences szerzetes hangsúlyozta, hogy ezek nyitott intézmények, ahol bármikor meglátogathatók, hazavihetőek a gyerekek. Az ő dolguk összeszedni a sodródó gyerekeket, akikről mások nem gondoskodnak. Hozzátette: az igazi megoldás persze az lenne, ha a fiatalokat sikerülne „megfertőzni”, hogy jó dolog gyereket nevelni, Mária és Szent József lelkületével az élet mellett dönteni. A többit a Gondviselésre bízhatjuk, nem kell más, mint a kis feladatok precíz, pontos elvégzése – szögezte le. Hozzátette: a keresztény lelkiség szerint nem kell a személyes vágyainkat sem kiirtani magunkból, „nem vagyunk fakírok”. Jézus azt mondja, hogy gyűjtsél nyugodtan, csak ne olyan kincseket, amit a moly megrág. Nem baj az sem, ha valaki politikai szeretne lenni – mondta a megjelent, közélet iránt érdeklődő fiataloknak –, csak fogadjuk meg Jézus szavait: ha nagy akarsz lenni, legyél mindenkinek a szolgálója.

A közelgő húsvétal kapcsolatban Csaba atya elmondta: fontosnak tartja, hogy a rokonok, a „szép lányok” mellett a legszegényebbeket, a kirekesztetteket is locsoljuk meg, ők se „hervadozzanak”, hisz’ pontosan ugyanolyan emberek, mint mi.

Háborúpártiak és békepartiak: a felszín alatt

A háborúpártiak és a békepartiak küzdelme nem más, mint a jég-hegy csúcsa. A mélyben kemény gazdasági érdekek és az átalakuló világrend pozícióharcai vannak, de jól látható a kultúrák összecsapása is, eszünkbe juttatva Huntington vízióját. A mai küzdelem annyiban más, hogy nem két távoli civilizáció összecsapása történik, hanem a nyugati világon belüli két erő áll egymással szemben.

Az egyiket, a hagyományos nyugatit a keresztény hit kultúrateremtő ereje hozta létre. A hit és a kultúra kezdetben szorosan együtt élt, később ez a kapcsolat fellazult, és a kultúra önálló életet is kezdett élni. Ezért mondhatta Antall József, hogy Európában az ateista is keresztény. Ez a kultúra a teremtett világ mindenki által felismerhető törvényeire épül. Normális emberi magatartást biztosít követőinek. Nincs abban semmi különös, hogy az ember-szerető Istenbe vetett hit és a belőle fakadó kultúra mélyen emberi. Vagyis az önálló életet élő kultúra is megfelel az emberi természetnek, tehát normális. Ilyen egyszerű, de mi van a másik oldalon?

Az a kultúra is már-már valóságnak tűnő tanra épül, aminek középpontjában az ember egyszerű ajándéka, a szabadság áll.

Ez a szabadság-fogalom azonban már kibújt a természettörvény védelme alól, a minden ember lelkiismeretében felismerhető szabályozás alól. Karl Popper eszméje, a nyílt társadalom elmélete arról szól, hogy az embert meg kell szabadítani a hagyományos közösségek által meghatározott identitásától, ezért ezeket az egyébként természetes közösségeket vissza kell szorítani, létrehozni a multikulturális, kevert társadalmakat. Az ember pedig felszabadulva eredeti közösségeiből szabadon választ magának identitást. Már az elméletben is megjelenik, amit a gyakorlatban látunk, hogy a hagyományos közösségek – család,

egyház, nemzet – eltörlésében nem válogatnak az eszközökben. A gyakorlat azt is mutatja, hogy a bevándorlásra épülő kevert társadalom és a természetes normáktól felszabadított személyes magatartás milyen eredménnyel jár.

Ebben a kultúrában helyet kapott a woke-örület minden torzulása is. (A woke a marxizmushoz hasonló totalitárius rendszer, ami üldöz mindenkit, aki másként gondolkodik. Térhódításának is hasonló társadalmi következménye van, mint a létező szocializmusnak. Aki érvényesülni akar, úgy tesz, mintha követője lenne. Ennek legjobb példája a nyugati országok sok egyetemének és

multinacionális cégeinek eltorzult világa). Erre az ideológiai alapra nem csak túlélési stratégia épül, hanem kemény önérték, hiszen a politika és a média világának szereplői és az általuk képviselt ügyek komoly támogatást kapnak az eszme elkötelezett híveitől, többek között a sokat emlegetett magyar származású világpolgártól.

A képet az is árnyalja, hogy a kultúrákat képviselő személyek színes világban élnek. Például üzletember lévén alkalmazzák az üzleti világ megoldásait is. A lényeg azonban mégiscsak az, hogy a kultúrák harcában ki melyik oldalon áll, a normalitás vagy az abnormalitás oldalán.

Bár nem ide tartozik, de érdemes egyszer elgondolkozni azon, hol a helye ebben a változó világban az európai kultúrát megteremtő hívő közösségeknek. A kihívás erős, a válasz egyértelmű. Identitásukat őrző, felelősségüket gyakorló, élő közösségekre van szükség. Hogy ez konkrétan mit jelent, azt nem a mi okoskodásunk dönti el, hanem azt a Gondviselés irányítására érzékenyen figyelő hívők a konkrét helyzetben fogják tudni megítélni.

■ **Harrach Péter**

A szerző a Magyar Kereszténydemokrata Szövetség elnöke

Az igazi veszély

Forrong az egész világ. Háború veszélyétől hangos a média. Hátéralkuk mellett a „nagyok” mecscei kavargják fel a közélet sosem igazán állóvizét. Kis Kárpát-mendencén is lázban ég. Választások lesznek a közeljövőben „itt” és „ott” is. Mindez nagy baj. De még nagyobb gond, életünkbe, elevenünkbe vágó rémület, hogy mindközben rendszerszinten lopják el a gyermekeinket, unokáinkat.

Régi vita, hogy árt-e az agynak a mobiltelefonok sugárzása, mágneses tere, ám közben hajlamosak vagyunk elsiklani afölött a rettenet fölött, amit az említett eszközök tartalma jelent. Miről is beszélünk? Hát tessenek meg nézni a négyrészes Kamaszok sorozatot a Netflixen. A film a mondanivalója mellett művészeti

remek is, hisz egy kamerával készült, vágás nélkül. Aztán ha magukhoz térnek a teljes dermedtségből, söpörjék félre a politika szülte agyament kommenteket, cikkeket, és töröljék le a homlokukról a hideg verítéket. Majd lázasan fogjanak össze a többi szülővel, és azonnal lássanak neki a megoldás megtalálásának. Mert tényleg a 24. órában vagyunk! A probléma annyira komoly, hogy már a brit parlamentet is foglalkoztatja.

A film a gyerekek mobilhasználatáról, a kártékony influenszerekről (jelen esetben Andrew Tate a tettes), a közösségi médiáról, a manoszféráról (az internet legsötétebb bugyrában létezik ez, és férfi felsőbbrendűséget hirdető csoportokat foglal magá-

ba), az incelekről (ez önkéntelen cölibátust jelent, és egy online szubkultúrát ír le, melynek tagjai vágyuk ellenére sem képesek romantikus vagy szexuális kapcsolatot létesíteni), a nőgyűlöletről szól és egy – az előbbiektől gerjesztett – gyilkosság a témája. Ám ezen túllépve még fontosabb az a rádöbbenés, hogy ha gyermekeinket felügyelet nélkül hagyjuk ebben a térben, akkor az teljesen benyelheti őket, és azt tesz velük, amit akar. A közösségi média által manipulált és felhergelt kamaszok viselkedésének kérdéséről szól tehát és azok kimondhatatlanul húsbavágó következményeiről. Felveti a szülők felelősségét, az iskoláét, magát a kamaszét is, hogy az egész – jobb sorsra érdemes, értelmes dolgok megalkotására kitalált – világháló mai állapotáért felelős szupermanipulátorokról ne is beszéljünk.

Feleséggel néztük meg, a

gyermekeink biztatására, akiket már megcsapott e veszély szele, és éppen ezért az unokáink mesén, diafilmen, könyveken nőnek fel. Nincs tévé, telefon, internet. De jön a sulii! Nagy kérdés, hogy ott majd mi legyen, hogyan tovább? Egyrészt, hogy ne adjuk a sötét hatalom kezére zsenge lurkóinkat, másrészt, hogy ne frusztrálódjanak attól, hogy bezzeg másnak van „okos” eszköze. Ezt csak összetársadalmi összefogással lehet megtenni, és tudva, hogy mindez elkerülhetetlen, kutyta kötelességünk!

Láttam nemrég óvodást okostelefonnal a kezében. De minap voltam olyan falusi iskolában, ahol rend volt, szeretet, a tanárok reggel letették a telefonjait a tanáriban, a gyerekek ott-hon hagyták őket, de laptopokat használtak és okos táblát a tanulásához. Azaz így is lehet! Tanuljunk el tőlük. Értük és magunkért.

■ **Pálmai Tamás**

In memoriam Kovrig Béla

A XX. század egyik legjelentősebb magyar társadalomtudósa, a hazai kereszténydemokrata gondolkodás egyik vezéralakja, Kovrig Béla születésének 125. évfordulójára emlékezett április elején a KDNP parlamenti frakciója, a Nemzeti Örökség Intézete és a Barankovics István Alapítvány.

125 éve, 1900. április 8-án született Kovrig Béla kereszténydemokrata politikus, egyetemi tanár, szociológus. 1943-tól meghatározó szerepet játszott abban a katolikus reformfolyamatban, ami előbb a Kereszténydemokrata Néppárt, majd a Barankovics István vezette Demokrata Néppárt megalakulásához vezetett. Egyik szellemi vezére volt a Katolikus Szociális Népmozgalomnak, ennek keretében dolgozta ki a magyar társadalmi problémák megoldására irányuló programját.

A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja nevében Vejkey Imre, a Nemzeti Örökség Intézete nevében Móczár Gábor főigazgató, a Barankovics István Alapítvány nevében pedig Mészáros József kuratóriumi elnök helyezte el az emlékezés koszorúját a részben Kovrig Béla által létrehozott Országos Társadalombiztosító Intézet (OTI) egykori budapesti, Fiumei úti székházában elhelyezett

mellszobornál. Kovrig Béla életművét Mészáros József méltatta: a szocializmus éve alatt tudatosan agyonhallgatott és elfeledtetett szociálpolitikai szakember a Horthy-korszak számos jelentős szociálpolitikai alkotásában meghatározó szerepet játszott.

Nemcsak gyakorlati szakemberként, de elméleti kutatóként is sokban hozzájárult a konzervatív-keresztény társadalompolitikai elvek formálódásához.

Alapítója és vezetője volt a Kolozsvári Egyetem szociológia tanszékének, meghatározó sze-

repet játszott a Keresztény Szociális Népmozgalomban. Műveit a rendszerváltás után a Barankovics István Alapítvány támogatásával jelentette meg a Gondolat Kiadó, hozzájárulva ezzel a kiemelkedő szerepet játszó szakember szellemi rehabilitálásához.

Megemlékezés a nyolcvan éve a győri nők védelmében mártírhalát halt Apor Vilmosról

A magyar kereszténydemokrácia története bővelkedik nemcsak felemelő eseményekben, de tragédiákban is. 2025. április 2-án volt éppen nyolcvan éve, hogy a megszálló szovjet csapatok el akarták hurcolni a győri Püspökvárból az ott menedéket kereső nőket, akiket püspökük az élete árán védett meg. Az évfordulón a győri kereszténydemokraták rendezvénysorozattal emlékeztek meg az azóta a boldoggá avatott püspök mártírhaláláról. A győri Káptalándombon található sírjánál Pergel Elza, a Keresztény-

demokrata Néppárt városi elnöke, Nátz Miklós, a KDNP vármegyei szervezetének elnöke, valamint Ottófi Rudolfné, a Keresztény Értelmiségiek Szövetségének helyi vezetője helyezték el az emlékezés virágait.

Az ünnepi programok sorában Lukácsi Zoltán kanonok-plébánossal beszélgetett Nemes Gábor egyháztörténész. A programsorozat részeként Fekete Szabolcs Benedek szombathelyi segédpüspök celebrált ünnepi szentmisét a győri Nagybaldogasszony-székesegyházban.

A magyar–lengyel barátság ezer éve

Éppen nagypénteken ünnepelte Lengyelország Bátor Boleszláv király koronázásának 1000. évfordulóját, a keresztény Lengyel Királyság megalapításának millenniumát. Ez az esemény döntően meghatározta Közép-Európa történelmi fejlődését, benne a lengyel–magyar barátságot.

Két fiatal állam Európa közepén és két meghatározó uralkodó, Bátor Boleszláv és Szent István, akik a keletről és nyugatról érkező fenyegetések közepette próbálták lerakni egy független, keresztény állam alapjait, a kezdetek kezdetekor még ellenségé is válhattak volna, hiszen követek szinte egyszerre érkeztek II. Szilveszter pápához, hogy királyságuk létrejöttéhez koronát és pápai áldást nyerjenek. Korona azonban csak egy akadt. A legenda szerint a pápa a döntése előtt visszavonult imádkozni, majd álmot látott, így Gábiel arkangyal üzenetét megfogadva a koronát végül az audienciára korábban érkező magyaroknak adta, de a két delegáció követeit maga elé hívva kérte őket, hogy az isteni rendelést elfogadva, békében, szeretetben és testvérként éljenek. Ekkor már nemcsak a közös célok, hanem baráti és rokoni szálak is egybefűztek minket.

Egyes vélekedések szerint Boleszláv második felesége, Judit István király testvére volt, aki egy Bezprym nevű fiúval ajándékozta meg a lengyel királyt. Nevét ma Veszprém városunk őrzi, amelynek ispánja volt. Boleszláv gnieznói megkoronázásával nagyfejedelemből királlyá vált, ami egyúttal a szuverén lengyel állam megszületésének szimbolikus pillanata is, betetőzése annak a munkának, amit Boleszláv a kereszténység és a nemzeti egység létrehozásáért folytatott.

Évtizedes erőfeszítéseinek köszönhetően ekkorra már megszilárdította a lengyel társadalom belső egységét, diplomáciai erőfeszítéseinek és katonai hadjáraitnak sikere pedig megmutatta Lengyelország erejét és ellenálló képességét. A szuverenitás belső és külső oldala tehát ekkorra megszilárdult, ugyanakkor a keresztény egyházszervezet kiépítése kellett ahhoz, hogy létrejöhesse az a sajátos lengyel kulturális

és politikai identitás, amely az elkövetkezendő ezer évre meghatározta nemcsak a lengyelek gondolkodását, hanem a világban elfoglalt helyét is. Neki köszönhető, hogy egy hitére, kulturális identitására és függetlenségére büszke nép született ezer esztendeje, emlékezete pedig mind a mai napig segít megőrizni ezt a harcos szellemet.

Szent István jól ismerte a Boleszláv által bejárt utat, hiszen a keresztény magyar királyság megalapítása szinte pontosan ugyanazokat a terheket róta rá, mint a lengyel uralkodókra. Egy-nyelvűt ugyan nem értették, de minden kimondott szó, minden üzenet így is értő fülekre talált. A nagy nyugati szomszéd, a Német-római Birodalom árnyékában már a kezdetektől fogva együttműködésre voltak ítélve, hogy megőrizzék a függetlenségüket.

Így indult tehát ezeréves barátságunk, amely a közösen vallott keresztény hitben, a közösen megélt keresztény kultúrában gyökerezik, s amelyet közös királyaink, szentjeink, szabadságharcosaink emeltek páratlan magasságokba az elmúlt évezred alatt. Természetesen nemcsak ők kellettek ehhez, hanem magyarok és lengyelek százezrei, milliói, akik magukénak vallották és vallják együvé tartozásunkat.

Miként az idej magyar–lengyel barátság napja hivatalos ünnepségén Sulyok Tamás köztársasági elnök úr megfogalmazta:

nekünk, magyaroknak nincsenek rokonaik a világban, de helyettük itt vannak a lengyelek, akik barátként segítettek minket a szabadságunkért, hitünkért, szuverenitásunkért vívott küzdelmeink során. Andrzej Duda elnök úr ugyanebből az alkalomból arra is felhívta a figyelmet, hogy a világrend átalakulóban van, és számos kihívást

kell közösen leküzdenünk a jövőben, amelyhez nélkülözhetetlen a két nép szolidaritása, a két nép barátsága.

Barátok között is lehetnek nézeteltérések, megeshet, hogy bizonyos kérdéseket másként ítélünk meg, és ez látszólag gyengíti a kötelékek erejét. Az igaz barátság lényege éppen az elfogadás, amelyre több mint ezer éve II. Szilveszter pápa is intette eleinket.

Az ezredik évforduló emlékeztet arra is, hogy a lengyel nemzet erős alapokon áll, büszke történelmére és a függetlenség iránti elkötelezettségére. Mi is büszkék vagyunk rá, hogy amikor szükségük volt ránk, segítettünk lengyel barátainknak. A lengyel vagy a magyar történelem egészen más-hogy alakult volna Szent Adalbert, Szent László, Szent Kinga, Szent Hedvig vagy Báthory István nélkül.

Sorsszerű párhuzamot látok

abban is, hogy az ezredéves jubileum idén éppen nagypéntekre esik, hiszen az 1848–49-es magyar forradalom és szabadságharc egyik sorsdöntő ütközete, az isaszegi csata 1849. április 6-án, szintén nagypénteken zajlott. Itt a több napja bőjtölő Lengyel Légión katonái segítettek nekünk tönkrevérni a magyar szabadság elpusztítására törekvő császári csapatokat.

Bem, Dembinski és Wysocki nevére, akik a szabadságunkért, nemzeti függetlenségünkért vívott harc szimbólumaivá váltak, ma is hálával emlékezünk. A hálás magyar nemzet 1880-ban közadakozásból felállította Bem József első köztéri szobrát Marosvásárhelyen. Sőt a lengyel szabadságharcosok szelleme évtizedekkel később, még a XX. században is zsinórmértékül szolgált számunkra. Emlékezünk vissza: 1956. október 23-án éppen a Bem térről indult a magyar egyetemistáknak a lengyel társadalommal szimpatizáló és politikai törekvéseiket támogató szolidaritási menete, amely a magyar forradalom és szabadságharc kiindulópontjává vált.

Történelmünk során sokszor küzdöttünk együtt közös ellenségek ellen, és volt, hogy egyszerre nyomtak el minket keletről és nyugatról egyaránt. Legnemesebb pillanatainkban akkor is a másik támasza maradtunk, amikor ellenkező irányba sodort minket a történelem, s akkor is, amikor a geopolitikai csatározások más-más táborokba kényszerítettek minket. A mögöttünk hagyott XX. század talán ebben mutatta meg a magyar–lengyel barátság

Legnemesebb pillanatainkban akkor is a másik támasza maradtunk, amikor ellenkező irányba sodort minket a történelem.

igaz mélységét.

Érdemes felidézni, hogy honvédeink már 1914-től, az I. világháború kitörésétől kezdve együtt véreztek lengyel sorstársaikkal a galíciai fronton. Tavaly volt 110 éve a krakkói és a limanovai csatának, idén pedig a gorlicei áttörés és Przemysl harmadik ostromának kerek évfordulójára emlékezünk. Vérrel írtuk ekkor a magyar–lengyel barátságot. Egy olyan időben, amikor Lengyelország 123 éven át, 1795-től 1918-ig orosz, orosz és osztrák felosztás alatt állt. Szintén 110 éve, 1915-ben viszont már a magyarországi törvényhatóságok voltak azok, amelyek a Magyar–Lengyel Egyesület, illetve ifj. Andrássy Gyula vezetése alatt Lengyelország függetlenségének helyreállítását követelték az uralkodótól.

A pusztító és értelmetlen I. világháború következményei rendkívüli próba elé állították barátságunkat. Hazánk számára a Párizs környéki békék revíziója vált a legfontosabb céllá, míg az újjászületett Lengyelország számára a status quo megőrzése.

Barátságunk azonban erősebb volt, amit az 1920-as visztulai csoda és a második világháborús lengyel menekültek, köztük Kazimierz Sosnkowski vezérkari főnök megmentése szimbolizálnak. Bár eltérő oldalon álltunk, Magyarország nem állt hadiállapotban Lengyelországgal. Sőt honvédeink 1943-ban Volhíniában az ukránok elől menekülő védtelen lengyel civileknek, 1944-ben Varsó mellett pedig a lengyel felkelőknek segítettek – a németek ellenében.

A jelenleg a szomszédunkban zajló borzalmas háború és az Európai Unió belüli ellentétek, valamint azzal összefüggésben szított feszültség ugyan pillanatnyilag gyengítették politikai kapcsolatainkat, de mindez a meglévő kölcsönös bizalmat és barátságot nem tudja érdemben erodálni.

Vannak erők, amelyek tudatosan akarják meggyengíteni a minket összefűző különleges barátságot. Teszik ezt abban a reményben, hogy az évezredes kötelékünket pillanatnyi politikai érdekek miatt majd feladják a lengyelek vagy a magyarok. A mi barátságunk azonban nem erről szól, és az sohasem fakadt árulásból.

Mindez azonban nem mentesíthet az alól, hogy megpróbáljuk kölcsönösen megérteni egymást a konfliktusokkal terhelt kérdésekben is. Ezek közül jelenleg az

orosz–ukrán háború megítélése csúcsosodik ki. Nekünk, magyaroknak el kell fogadnunk, hogy a lengyel politikum és társadalom jelentős hányada számára valós kockázatnak tűnik, hogy egy esetleges ukrán sikeren felbuzdulva Oroszország, az elmúlt évszázadokhoz hasonlóan, ismét Lengyelország ellen fordul. Azt is el kell fogadnunk, hogy a háborús konfliktus – megfelelő stratégia mellett – Lengyelország geopolitikai szerepének felértékelődéséhez vezethet, és ezzel lengyel barátaink a világpolitikában is elfoglalhatják majd a gazdasági erejüknek megfelelő helyet.

Lengyel barátainknak pedig meg kell érteniük: igaz, hogy az oroszok részt vettek a két dicsőséges szabadságharcunk leverésében, de Magyarország soha nem számított stratégiaileg fontos területnek a keleti birodalom számára. Azt is fontos elmondanunk, hogy mi, magyarok semmit sem nyerhetünk a háborúval, csak veszíthetünk, különösen azt a 150-200 ezer kárpátaljai magyart, akit már a háború kitörése előtt is páriává alacsonyítottak saját szülőföldjén.

A második világháború előtti évek ennél sokkal súlyosabb feszültségeket hordoztak, mégis tudtunk együtt, egymásért dolgozni, s akár a legsúlyosabb áldozatot is vállalni. Ezt szem előtt tartva, világnézeti és politikai megosztottságunkon felülemelkedve azért kell dolgoznunk, hogy jeles ünnepeinken száz év múlva is, nemzeti és keresztény identitását büszkén őrző szuverén nemzetek polgáraitként, barátként köszönthessük egymást.

A húsz éve elhunyt Szent II. János Pál pápa 1991-ben, a magyarokhoz írt levelében arra intett: „Olyan társadalmat építsetek, amely a kiengesztelődés, az igazságosság és a béke értékein alapul.” A szentatya hozzánk, magyarokhoz szóló üzenete ma is cselekvésre int bennünket, különösen napjainkban, a keresztény értékeket támadó erőkkkel szemben. Testvérként erre a folytonos, értékalapú építésre hívjuk lengyel barátainkat is.

Isten éltesse az ezeréves lengyel államiságot, Isten éltesse a magyar–lengyel barátságot!

■ **Latorcai János**

A szerző az Országgyűlés alelnöke, a KDNP országos választmányának elnöke.

A cikket elsőként a Magyar Nemzet közölte

Húsz éve költözött a mennyei hazába Szent II. János Pál

Húsz éve, 2005. április 2-án hunyt el Szent II. János Pál pápa, aki 1978-tól 2005-ig vezette az egyházat. Pápasága alatt kiemelkedő szerepet játszott a vallások közötti párbeszéd előmozdításában, a fiatalok megszólításában és a közép-kelet-európai politikai változásokban. A hidegháború korszakában segítette Kelet-Európa szabadulását a kommunizmus elnyomása alól. Bátor és következetes fellépésével, a hívők felé mutatott mély emberségével örökre beírta magát a történelembe.

Karol Józef Wojtyła 1920. május 18-án született a dél-lengyelországi Wadowicében, egy mélyen vallásos család második gyermekeként. Fiatalon elveszítette édesanyját és bátyját is. Édesapja, idősebb Karol Wojtyła 1941-ben halt meg.

A második világháború alatt a krakkói Jagelló Egyetemen tanult, miközben a náci megszállás idején kényszer munkát végzett egy kőbányában és egy vegyi üzemben. 1942-ben titokban kezdte meg papi tanulmányait a krakkói érsekség illegális szemináriumában.

1946-ban szentelték papá, majd Rómában folytatta teológiai tanulmányait. Hazatérve Lengyelországba különböző plébániákon szolgált és egyetemi lelkészként is tevékenykedett. 1958-ban Krakkó segédpüspökévé nevezte ki XII. Piusz pápa, majd 1964-ben Krakkó érsekévé lépett elő.

A II. Vatikáni Zsinaton aktívan részt vett, és kiemelt szerepet játszott az egyház megújításában. 1967-ben VI. Pál pápától bíborosi rangot kapott, ezzel a legmagasabb egyházi méltóságok közé emelkedett.

1978-ban választották pápává, a II. János Pál nevet vet-

te fel. A pápasága alatti első szavai szimbolikusan meghatározták küldetését: „*Ne féljetek! Tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt!*”

Ő volt az első nem olasz pápa 455 év után. Pápasága alatt 104 apostoli utat tett külföldre, többek között 1991-ben és 1996-ban Magyarországra is ellátogatott. Kiemelkedő szerepet játszott a kommunizmus bukásában Kelet-Európában, különösen szülőhazájában, Lengyelországban.

Komoly figyelmet fordított a fiatalokra, és létrehozta az Ifjúsági Világtalálkozót. Emellett több száz boldoggá és szentté avatást ünnepelt, köztük magyarokét is, mint Apor Vilmos és Batthyány-Strattmann László.

A Barankovics Alapítvány így emlékezik meg róla: „Karizmatikus, méltóságot sugárzó volt egész személyisége. Nagy meglepetés volt a világnak, amikor annyi olasz származású pápa után, 1978-ban a Keleti Blokkból, Lengyelországból őt választották Szent Péter trónusára.”

1981. május 13-án egy török merénylő rálőtt a pápára. A súlyosan megsebesült II. János Pál csodával határos módon felépült, és később meglátogatta támadóját a börtönben, ahol megbocsátott neki. Az eset jól példázza azt a mély krisztusi lelkületet, amely pápaságának egészét áthatotta.

II. János Pál pápa 2005. április 2-án hunyt el a Vatikánban. Temetésére április 8-án került sor, több millió hívő részvételével.

Szentté avatása 2014. április 27-én történt, amikor Ferenc pápa az egyház szentjévé nyilvánította. Emléke és tanításai ma is élnek, és inspirációt nyújtanak a hívők számára világszerte.

■ **KDNP.HU**

Búcsú Ferenc pápától

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, egyházpolitikáért és egyházdiplomáciáért is felelős miniszter közösségimédia-oldalán így búcsúzott Ferenc pápától: „*Hálával gondolunk Magyarországra iránti szeretetére, a csíksomlyói kegyhelyünkön tőle kapott megerősítésre, a Budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson személyes jelenlétére és a hazánkban tett apostoli látogatására, amellyel megerősített bennünket a keresztény Magyarország megtartásában. Köszönjük, Szentatyá!*” – fogalmazott a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke.

„Ferenc pápával, a néhai szentatyával 2018-ban, a Szent Péter téren, pápai audiencián találkoztam először” – emlékezett közösségi oldalán az üldözött keresztények megsegítéséért és a Hungary Helps Program megvalósításáért felelős államtitkár. **Azbej Tristan** hozzáfűzte: olyan fiatalokkal érkezett oda, akik hitük miatt üldöztetést szenvedtek el hazájukban, és az Ösztöndíjprogram Keresztény Fiataloknak kereteiben tanulhatnak Magyarországon. „A Szentatyát mélyen

megérintette az ösztöndíjasaink bátor hitvallása és a magyarok üldözött keresztények irányába tett szolidaritása” – írta a KDNP alelnöke. A kereszténydemokrata politikus felidézte azt is, hogy a Szentatyá az audiencia vé-

gén elkérte a magyar zászlót, hogy ő tarthassa azt (*lásd alsó képfünkét*). Amikor pedig jelezték neki, hogy egy viccet szeretnének elmondani, előbb meghökkent, de aztán szívből nevetett. A vicc így hangzott: „– *Miért beszélnek magyarul a mennyországban? – Mert egy örökkévalóságig tart megtanulni.*” Ferenc pápának annyira tetszett a tréfa, hogy később – magyarországi látogatásai alkalmával is – többször elmesélte – tette hozzá Azbej Tristan.

Ferenc pápában olyan „partnert” találtunk, aki felerősítette Magyarország hangját a világban; Brüsszelben a Szentszéket nem tudják támadni, és amit mi megvalósítottunk és teszünk, az szinte száz százalékban a Szentszék álláspontja is, akár a béke, akár a családpolitika kérdésében – erről beszélt a Hír TV Napi aktuális című műsorában a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára. **Soltész Miklós** azt mondta, sokáig „kettősség” volt bennünk, magyarokban Ferenc

pápával kapcsolatban, mivel a baloldali-liberális média olyan reformpápanak állította be, aki mindent félretesz, ami az európai kultúrában megszokott, sőt azt is terjesztették, hogy minket, magyarokat nem szeret, próbáltak minket szembeállítani a Szentatyával.

Azonban volt három olyan történelmi találkozás, amely összefűzte őt a magyar nemzettel. Az egyik Csíksomlyón, a második a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson, aztán két év múlva újra, amikor például a Papp László Sportcsarnokban és a Kossuth téren is találkozhattunk vele. Ezek az alkalmak nem csak a jelenlévők számára jelentettek fantasztikus élményt, hanem az összmagyarságnak is – emlékeztetett az államtitkár.

Felidézte azt a találkozást, amikor egy audiencián átadott Ferenc pápának egy kiadványt a magyar családpolitikáról és a kormány egyházakkal kapcsolatos tevékenységéről – mint a közösségépítés vagy a templomfelújítások –, és elmondta, milyen léptékű nálunk a családtámogatás, valamint hogy az abortuszok száma szigorítások nél-

kül, pusztán a közbeszéd változásának hatására milyen mértékben csökkent. „Ezt a Szentatyá megjegyezte, és később többször példaként említette. Ez óriási elismerés volt a számunkra” – hangsúlyozta a kereszténydemokrata politikus.

Juhász Hajnalka, az Országgyűlés Külügyi Bizottságának kereszténydemokrata alelnöke ekképpen búcsúzott: „Róma püspöke szívébe zárta a magyarokat, ahogyan mi is Szentatyát. A béke pápája földi szolgálatát befejezván Urbi et Orbi húsvéti üzenetében így fogalmazott: »Kedves Testvéreim! Az Úr Húsvétján az élet csodacsatával megvívott a halállal, az Úr ma és örökké él és bizonyossággal tölt el, miszerint mi is arra kaptunk meghívást, hogy részünk legyen az életben, amely nem ismer alkonyt, amelyben nem hallani többé a fegyverek zaját és a halál visszhangját. Bízunk magunkat Arra, aki egyedül képes újjáalkotni mindeneket.« Az Úr adjon örök világosságot Szentatyának, imádkozz érettünk, keresztényekért és különösen azokért, Szentatyá, akiknek még nem adatott meg a hit ajándéka.”

Imádkozzunk elárvult Egyházunkért!

Mély fájdalommal fogadtam Ferenc pápa halálhírét. Teológusként, majd argentin bíborosként, és hivatalban lévő pápaként is meghatározó személyisége volt Egyházunk életének. Pontifikátusa alatt mindvégig emberközeli egyszerűséget és derűt sugárzott.

Szívében hordozta a modern idők jeleit, amelyeket érzett, értett. A merev formalizmus távol

állt tőle. Sohasem felejttem el, amikor megválasztása után a Vatikáni Palota helyett a jóval szerényebb Szent Márta-házban rendezkedett be. Amikor pápaként is a régi fekete cipőjét vette fel, és a jó öreg táskájával járta a világot.

A párbeszéd embere volt. A legszegényebektől a milliárdosokig, a börtönviseltől az akadémikusokig, mindenivel

szót értett. Nehezen hihető, hogy van olyan emberi hajlék a földön, ahol nem fogadták volna azonnal szeretettel. A közvetlensége és a mosolya mindenkit magával ragadott.

Nekünk, magyaroknak különösen is fájó a távozás. A csíksomlyói látogatásával együtt háromszor is eljött hozzánk, így jól ismerte és értette népünk gond-

jait és örömeit. Tudjuk, hogy szeretettel és érdeklődéssel kísérte életünket a budapesti nemzetközi eucharisztikus kongresszuson és a pápalátogatáson kívül is.

Bízunk benne, hogy Ferenc pápa már a Mennyei Atya házából kíséri imájával a pápasága alatt létrehozott művének teljesítését!

■ **Vejkey Imre**

A szerző a KDNP frakcióvezető-helyettese, a Parlamenti Imacsoport vezetője